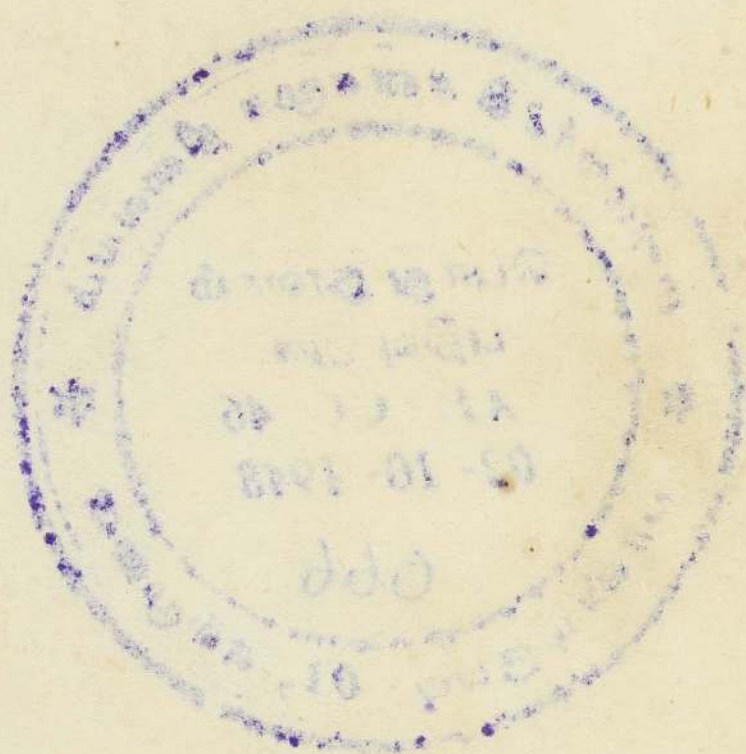

श्री गुरुभ्यो नमः
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ஒரு வட்டத்துள் சில புள்ளிகள்

(புதுக் கவிதைகள்)

அறநிலா

பட்டதாரிகள் சங்கம்

(வாய்ப்பாடு - II)

மருதமுனை.

என் -

கல்விச் சாலைகளுக்கும்;
சம்பந்தப்பட்டோர்க்கும்.

ORU VATTATHHUL SILA PULLIGAL

[Collection of New Verses]

ARANILA (A. R. Nihmathulla)

May 1988

Copy Right : Author

Published by : Graduates' Association
(Formula - II)
Maruthamunai.

Printed at : Azeez Printing, Kalmunai.

Price Rupees : Fifteen

15/-

10 - 05 - 1987

பிரியமான நண்பருக்கு,

.....மற்றுமொரு செய்தி:

அறநிலா ஒரு கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிடுகின்றார். புதுக் கவிதைகள். மொத்தமாக ஐம்பது கவிதைகள். 'ஒரு வட்டத்துள் சில புள்ளிகள்' என்று மகுடமிட்டுள்ளார். மகுடத்திலேயே ஓர் அமைப்புத் தெரிகிறதல்லவா? முன்னரும் ஒரு கல்லச்சுத் தொகுதி வெளியிட்டுள்ளார். 'கோலங்கள் கோணங்கள்' என்பது அதன் பெயர். தனது கவிதைகளைப் பற்றிய தன்னுடைய படிமத்தை இந்தப் பெயர்களில் அவர் வெளிப்படுத்துகிறார் என்று நினைக்கிறேன். இறுக்கமான கனமுள்ள தன்மையை அவர் குறிப்பதாய் தெரியவில்லை. சிதறலாய், மெல்லிய கீற்றுகளாய்; விட்டு விட்டுத் தெரியும் புள்ளிகளாய், சின்ன விஷயங்களை சிறு உணர்வுகளை தொட்டுச் செல்லும் நினைவுப் பொறிகளாக அவர் அவற்றைக் கருதுகிறார் என்பது தெளிவு.

யார் இந்த அறநிலா என்று கேட்கிறீர்களா? புதியவர்தான்; மருதமுனை ஈன்ற புதிய தளிர்களில் ஒருவர்; புதிய தலைமுறையில் ஒருவர் என்றும் சொல்லலாம். அ.ற. நிஃமத்துல்லா என்பது இயற்பெயர். பார்த்தீர்களா, அறநிலா எப்படி அமைந்தார் என்பதை! முதலும் கடைசியும் முன்னுள்ளதுமாகச் சேர்ந்து - இந்த நளினத்தையும், நாசுக்கையும் பெயரில் மட்டுமல்ல, தோற்றத்திலும் சுபாவத்திலும் கூடக் காணலாம். கொத்தனுக்கும் கனிக்கும் பிறகு றணப் மாத்திரம்தான் ஒரே வாரிசாய் இருக்கிறாரே என்று நீங்களும் நானும் கவலைப்பட்டோம் அல்லவா? இப்போது எனக்கு அந்தக் கவலை இல்லை. இன்னும் பல குருத்துக்கள் தளிர்க்கின்றன. மருதமுனை தொழிலாலும், வர்த்தகத்தாலும் மட்டுமல்ல, எழுத்தாலும் கலையாலும் கூட வளர்ந்திருக்கிறது.

அறநிலாவின் கவிதைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று கேட்கிறீர்களா? கடந்த இருபது, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக நாம் தமிழ் கவிதையின் போக்கை நேரடியாகவே களத்தில் நின்று அவதானித்து வந்திருக்கிறோம். அதற்கு முந்திய காலப் பதிவுகளையும் கவனம் செய்திருக்கிறோம். அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில்தான் நாம் சந்தித்தோம். தமிழ் கவிதை இனி முழுக்க முழுக்க உரை நடையில் எழுதப்படுவது தவிர்க்க முடியாத வரலாற்றுப் போக்கு என்று, அந்த நாட்களிலேயே நான் வாதாடினேன். நீங்கள் அப்போது மறுத்தீர்கள். அந்தக் காலத்தில் நீங்கள் மட்டுமல்ல மஹாகவி, நீலாவணன், முருகையன் முதலிய கவிஞர்களும் சிதம்பர ரகுநாதன், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி முதலிய விமர்சகர்களும் மறுத்தார்கள். மஹாகவி, நீலாவணன் ஆகிய நமது இருபெருங் கவிஞர் (Major Poets) களும், அவர்கள் உயிர் வாழ்ந்த கடைசி நிமிஷம் வரை புதுக் கவிதையில் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. முருகையன் இப்போதும் கூட ஒற்றைச் தனிச் சிங்கமாய், புதுக் கவிதைக்கெதிராகக் கர்ச்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் எப்படியோ ஓர் இடைநிலைக்கு - Reconciliation - க்கு வந்திருப்பதாக ஊகிக்கிறேன். மிகவும் கெட்டித்தனமாக மொழி பெயர்ப்புகள் மூலம், நீங்கள் இந்த புதுக் கவிதை Ring இன் உட்கயிற்று மூலையில் சாய்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். என் நிலைமை பற்றிச் சொல்லத் தேவை இல்லை. ஆனால் தமிழ் புதுக் கவிதை வரலாற்றின் தவழல்களும், தத்து நடைகளும் புதுக் கவிதை எதிர்ப்பாளர்களுக்கு நல்ல ஆயுதங்களாக உதவின. 'எழுத்துக்' காலத்து இருண்மைக் கவிதைகளும், தரும சிவராமு பாணியிலான படிமக் கவிதைகளும், வானம்பாடிகளுடன் தோன்றி, மேமன் கவியில் எஞ்சிக் குறைந்திருக்கும், அதித மனோரதிய சோடனைக் கவிதைகளும், புதுக் கவிதைகளின் புண்மைக்கும் பொய்மைக்கும் எடுத்துக்காட்டுகளாக நீட்டப்பட்டன. அதன்பிறகு, வாராந்த வெளியீடுகளில், புற்றீசல்கள் போல் தோன்றிய புதுக் கவிதை விகடத் துணுக்குகளும், விடுகதைத் துணுக்குகளும், சொரியலான வசனக் குவியல்களும், புதுக் கவிதைக்கு மாசு கற்பிக்க ரொம்ப உதவிசெய்தன. ஒரு நிறைவான வாழ்க்கை அனுபவத்தை புதுக் கவிதைகளால்

ஒரு போதும் தர முடியாது என்று நீங்கள் கூடச் சந்தேகப்பட்டதாய் எனக்கு ஞாபகம். ஆனால் அ. யேசுராசா, வ. ஐ. ஜெயபாலன் ஆகியோரின் வரவு இந்தச் சந்தேகத்தை சந்தேகிக்கச் செய்தது. சேரனின் அசுரப் பிரவேசம் இந்தச் சந்தேகத்தை ஒரேயடியாய் தகர்த்துவிட்டது. இலங்கைப் போராட்டச் சூழல், இதற்கு ஓர் உந்துகலை அளித்தது. கவிஞன் இதழ்களில் வெளிவந்த கவிதைகளின் Genera எப்படியிருந்த போதும், அவற்றின் நவீனத்துவமும் Elasticity யும், இயல்புத் தன்மையும் இந்தப் பாய்ச்சலுக்கு உந்து பலகையாய் உதவிற்று என்றும் சொல்லலாம். ஆக, தமிழ் புதுக் கவிதை இன்று, நிறைவான வாழ்க்கை அனுபவத்தை தரக்கூடியதாக, சர்வதேச தரத்தை உடையதாகக் கனம் பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பரிணாமத்தில், இருண்மை, வலிந்த படிமம், கற்பனாவாதச் சோடனை, விகடம், விடுகதை ஆகிய இனங்கள் மேவப்பட்டு, தமிழ் புதுக் கவிதைசற்று அகலித்திருக்கிறது. இந்த அகலிப்பில் எதுகை மோனை, சீர் அளவு ஆகியவற்றின் அழகுகள், நயங்கள் கூட ஒரு சுயேச்சா முறையில் ஜீரணிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய மிகப் பிந்திய தமிழ் புதுக் கவிதை வகைக்கு ஒரு பெயரீடு இன்னும் இல்லை. இவை எந்த அளவுக்கு தமிழ் புதுக் கவிதையின் ஒரு முன்னேறிய வகையாக பிரித்தறியப்படுகின்றன என்பதும் சந்தேகம். வசநிக்காக, தற்காலிகமாக நான் இவைகளை 'அகலிப்பான தமிழ் புதுக் கவிதைகள்' என்று பெயரிடலாமா?

இப்படித்தான் எனது எழுத்துக்கள், கடிதங்கள் என்று அலுத்துக் கொள்கிறீர்களா? அறநிலாவின் கவிதைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை சிந்திக்க முனைந்ததில் எங்கோ போய்விட்டேன் போல் தோன்றுகிறது. எல்லாம் காரியமாகத்தான். அறநிலாவின் கவிதைகளில் இருண்மை வகை கிடையாது. கற்பனாவாத அதி மனோரதிய சோடனை வகையும் இல்லை. அவை தவிர்ந்த விகடத் துணுக்குகள், படிம வரைவுகள், வசனச் சொரியல்கள், முரண் நிலைக் கூற்றுகள் ஆகிய எல்லாம், ஒன்றிரண்டும், சிலவும் பலவுமாகக் காணக் கிடக்கின்றன என்பதைத்தான் சொல்லவந்தேன்.

நான் முன்பு குறிப்பிட்ட அகலிப்பான புதுக் கவிதைப்
போக்கின் செல்வாக்கிற்கும் இவர் ஓரளவு உட்பட்டிருக்கி
றார் என்பது எனக்கு ஆறுதல் தரும் விஷயம்.

அறநிலாவின் விகடத் துணுக்குகள் மிகக் குறைவா
கவே உள்ளன. இந்த துணுக்குக்காக அவரைப் பாராட்
டலாம் என்று உங்களுக்குத் தோன்றுகிறதா!

ஆசிரியர் கேட்டார் —

ஐந்தில் வளையாதது

ஐம்பதில் வளையுமா?

சற்று யோசித்த

மாணவன் சொன்னான் —

முயற்சி

திருவினையாக்கும்.

முடிவில் —

ஆசிரியர் யோசித்தார்.

நாம் அறிந்த இறுக்கமும், பொருட் செறிவும் உள்ள
படிமக் கவிதைகளை இளந்தனீரான அறநிலாவிடம் காண்
பதற்கில்லை. எனினும் படிமக் குவிப்பொன்று, ஒரு கவி
தைக்குப் போதும் என்ற அவருடைய உள்வாங்கலை இதோ
இந்தக் கவிதை காட்டவில்லையா?

கீழே —

சின்னச் சின்ன

நட்சத்திரங்களின்

சுற்றுமை.

மேலே —

பெரிய பெரிய

மின் மினிகளின்

முற்றுமை.

எனினும் புதுக் கவிதையின் முரண் நிலைக் கருத்தே
றங்கள் அறநிலாவின் ஒரு முக்கிய கவிதையாக்க முறை
யாக இருக்கிறது, அல்லது இருந்திருக்கிறது என்றே நான்

கருதுகிறேன். நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வகை வேறு பாடான இரண்டு கவிதைகளில் கூட முரண் நிலைகளை எதிரெதிரே வைத்துச் சிந்திக்கும் பழக்கம் தெரியவில்லையா? இரண்டு முரண் நிலைகளை எதிர் வைத்து, அவற்றின் மோதலால் ஏற்படும் கருத்து வீச்சினால், கவிதைக்குரிய வியப்பை ஏற்படுத்துகின்ற புதுக் கவிதையின் ஒரு கலை யாக்க நெறி நமக்குப் பரிச்சயமானதே இந்தத் தொகுதியில் உள்ள $\frac{1}{2}$ பங்கு கவிதைகளில் அறநிலாவின் இந்த போக்கு நிலை, அல்லது சிந்தனை முறை தெரிகிறது 'பல பூவைக் கலியாணம் செய்யும் வண்டொன்று, பல வண்டை உறவாடும் பூ ஒன்று' - 'இருளைத் தூரத்தும் நிலவு, நில வைத் தூரத்தும் மேகம்' - உள்ளே ஊத்தையை ஒழிக்க வெள்ளையுடன் உலவும் விபச்சாரி, சிகரட்' போன்ற பல எதிர் நிலைகளை கண்டு பேசும் அறநிலாவின் பருவங்களும், $1 - 1 = 0$ என்பவை அந்த வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன என்றே எனக்குப்படுகிறது.

அன்று —

ஊதி விளையாடும்
பலூன் உடைந்தால்
அழுது நிற்பேன்.

இன்று —

ஊதி உள்ள
பலூனை உடைத்துச்
சிரித்துக் கொள்வேன் (பருவங்கள்)

வீதி ஏற்றம் —

சைக்கிள் வேகத்தைக்
குறைக்கச் சொன்னது.

மனம்

வீதியை நொந்தது.

திருப் புகையில் —

இன்னொரு மனம்

வீதியை நொந்த

மனதை நொந்தது. ($1 - 1 = 0$)

அகலித்த புதுக் கவிதைகள் என்று சொன்னேன் இப்போதெல்லாம் தமிழில் நிறைய எழுதப்படுகின்ற சாரமுள்ள கவிதைவகை அதுதான் என்பதை ஒப்புக் கொள்வீர்கள், நீங்கள் கூட இனி அப்படித்தான் எழுத முடியும் என்று நினைக்கிறேன். எந்த விக்கினமும், முற்சாய்வும், மொடல் மாதிரியும் இன்றி, இயல்பாக ஏற்படும் உணர்வை, தன்னிச்சையாகச் சொல்லும் முழுச் சுதந்திரமே இவ்வகைக் கவிதைகளின் அடிப்படை. கவிதையின் அமைப்பிலேயே இதன் முழுக் கலை நுணுக்கமும் உள்ளது. அச்சுக் கோர்ப்பவன் கூட புதுக் கவிதை செய்ய முடியும் என்று நீங்கள் முன்பு நகை சுவையாகச் சொல்வீர்கள். நீங்களும் நானும், அகவலையும், கலிவெண்பாலையும், பிற யாப்புருவங்களையும் வரி ஒடித்து, பொருளமைதிக்கு ஏற்ப எழுதிய போது, அதனை அச்சுக் கோர்ப்பவன் வேலை என்று கருதுவீர்களா? ஒரு காலத்தில் எனக்கு அந்தக் கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்ல முடியாமலிருந்தது. "ஒரு பந்தியை உரை நடையில் எழுதிவிட்டு, அதனை வரி ஒடித்துப் போட்டால், அது புதுக் கவிதைதானே?" என்ற அந்தக் கேள்வி. இன்னுமொரு கேள்வி கேட்பீர்கள். "செய்யுளில் நம்பிக்கை இல்லாத புதுக்கவிதையாளர்கள், ஏன் செய்யுளின் அடிகளை பாவனை பண்ணி வரி ஒடித்துப் போடுகிறார்கள்?" என்று. அடி அடியாக கவிதை எழுதிப் பழகிய பழக்க கோஷம் என்ற கருத்துப்பட, நான் முன்பு ஏதோ சொல்லியிருப்பேன். உண்மை என்னவென்றால், புதுக் கவிதையின் பொருள் ரீதியான அல்லது அமைப்பு ரீதியான ஒத்திசைவைக் கட்புலனுக்கு மாத்திரமின்றி, வசிப்பு ஒழுக்குக்கு மாத்திரமின்றி, அதன் உறுப்பமைவின் சிற்பச் செதுக்கலுக்கும் வரி ஒடிக்கும் இந்த முறை உதவியாய் இருக்கிறது என்பதே. ஓர் ஒவியனுக்கு வரைகள் உதவுவது போல, ஒரு புதுக் கவிதையாளனுக்கு, சொற்கள், சொற்சேர்க்கை மட்டுமல்லாமல், சொற் கோர்ப்புகளும் தரிப்புகளும் உதவுகின்றன. உதாரணத்துக்கு அறநிலாவின் இந்தக் கவிதையைப் பாருங்கள் -

வெளிச்சமாய் தெரிந்த

ஊரைக் காணவில்லை.

பனி கூடி

மூடிக்கொண்டது.

மீண்டும் —

பனி கூடி

ஓடி மறைய

ஊர் தெரியும்.

இப்படியாய்...

இருந்திருந்து —

பனி மூடி

ஊர் தொலையும்.

பனி ஓடி

ஊர் துலங்கும்.

இந்த வரிகளை வேறு வகையாக அமைக்கும் போது, ஓர் ஊரைப் பனி மூடுவதும், பின்னர் அது விலகுவதும், அதனை ஒருவன் மாலையிலும் காலையிலும் பார்த்து நிற்பது மான உணர்வு சரிவரத் தோன்றுமா என்பது கேள்விக்குரியது. இதையும் கவனியுங்கள்.

இரவுப் பொழுதின்

ஒரு மணிக்கெல்லாம்

கூட்டாளிகளோடு

சுற்றித் திரிந்த

நினைவுகள் தோன்றுது.

படம் பார்த்து

கும்மாளமடித்து

ஊரின் மௌனம்

கலைத்து உலாத்திய

நிகழ்வுகள் தெரியுது.

இன்று —

இவை எல்லாம்

வெறும் நினைவுகளே.

பொழுதின் உறக்கத்தோடு

ஊரும் உறங்கும்.

பகல் பொழுதின்

ஒரு மணியும்

பதட்டமாய்க் கழியும்.

கீழ் கோடுகள் என்னுடையவை. இந்தக் கீழ் கோடுகள் காட்டும் சமச்சீர் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? நான் இனம் காணும் அகலித்த புதுக் கவிதையினது கலை நுணுக்கத்தின் ஓர் உதாரணமாகவே அதனைக் காட்டுவேன்.

நான் என்னை நிறுவ எத்தனிப்பதாக நீங்கள் எண்ணலாம்; அப்படியல்ல. அறநிலா என்னும் இளம் கவிஞரின் ஓர் அறிமுகக் குறிப்பாகவே இதனை எழுதுகிறேன். அவருடைய கவிதை வகை மாதிரிகளில் சிறப்பானவற்றைத் தந்துள்ளேன். முழுத் தொகுதியையும் நீங்கள் படித்துப் பாருங்கள். ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்படும். பொதுவாக, பெரும்பாலான கவிதைகளில் தொய்வு தூக்கலாக உள்ளது என நீங்கள் கூறக் கூடும். இன்னும் இறுக்கம் தேவைப்படுகிறது என்பது உண்மைதான். பல பொருட்கள் Electrically neutral சில பொருட்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில், Electrically Charged சொற்களும் அப்படித்தான் பெரும்பாலான சொற்கள் neutral. ஆனால் சில சொற்கள், சில சந்தர்ப்பங்களில் Poetically charged. எது Poetically charged ஆன சொல், எது அதிர்வற்ற, Neutral ஆன சொல் என்பதை ஒரு கவிஞன் தன் உள்ளுணர்வால் கண்டு பிடிக்கிறான். Neutral சொல்லின் சரியான பிணைப்பில் Poetic விசையையும் அவன் அளிக்கக் கூடும். இதெல்லாம் பல விஷயங்களில் தங்கியுள்ளது என்பது நாம் அறிந்ததே. ஆனால் அறநிலா தமது கவிதைகள் ஒவ்வொன்றையும் குறித்த ஒரு ஒழுங்கு முறையில் செப்பனிட பெரிதும் முயன்றுள்ளார். என்பது வெளிப்படை. புதுக் கவிதை எழுதுபவர்களின் இந்த முயற்சி ஒன்றே புதுக் கவிதையின் முதுசமாகவும் முன்னேற்றம் படிக்காகவும் அமையக் கூடியன.

ஆனால் ஒன்று: Poetry is not what you say, but how you say என்ற கவிதைக்குரிய முது மொழியை நீங்களும் நானும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அறநிலாவின் சில காதற் கவிதைகளைத் தட்டிப் புரட்டிக் கொண்டு சென்ற நான், திடீரென்று நிமிர்ந்திருந்து 'ச்சா' என்று ஒரு சபாஷ் போட்டேன். ஏன் தெரியுமா?

வாடிக்கையானவளே!

உன்—

நினைவு வைப்புக்களை

என்—

மன வங்கி

சனி ஞாயிறு

ஏனைய விடுமுறைகளிலும்

ஏற்றுக் கொள்ளும்.

மாற்றிக் கொடுக்கும்.

சொல்லும் முறையில் ஒரு பிரமிப்பை ஏற்படுத்தும் அதிஷ்டம் எல்லாம் கவிஞருக்கும் வாய்பதில்லை. அவர்களுடைய எல்லாக் கவிதைகளுக்கும் அந்த ஆற்றல் கிடைப்பதும் இல்லை.

வேறென்ன? ஒரு கவிஞரின் அரங்கேற்றம் உங்களுக்கு சந்தோஷத்தைத் தரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தக் கவிதைகள் பற்றி உங்கள் குறிப்பை எதிர்பார்க்கிறேன்.....

தங்கள் அன்புள்ள —

சண்முகம் சிவலிங்கம்,

"அமலபதி",

பாண்டிருப்பு - 2,

கல்முனை (இலங்கை).

இது ஒரு பரிமாற்றம்

வாசிப்பு என்னையும் எழுதச் சொன்னது.

முயற்சித் தொடரில் 'புதுக் கவிதை'யினைத் தேர்ந்து கொண்டேன்.

ஏன் எழுதுகிறேன், எனது கவிதைகள் எந்தப் பக்கம் என்பதையெல்லாம் சரியாகச் சொல்லத் தெரியவில்லை.

எழுத வேண்டும் போல் இருப்பதால் எழுதுகிறேன்.

எனது கவிதைகள் எனது பக்கமே என்றும் சொல்ல முடிகிறது.

சாதாரண மனித நிலையில் - வெளியே சொல்ல முடிகிற, சொல்கிறவற்றிலும் - சொல்ல முடியாத, சொல்லாத உணர்வுகளே அதிகமென எண்ணுகிறேன்.

எழுத்தில் சொல்ல வருகையில் எண்ணிக்கை இன்னும் குறைகிறது.

இங்கு - ஒரு சின்ன வட்டத்துள் சில சின்னப் புள்ளிகளைத் தொட்டிருக்கிறேன்.

என் மனதில் நடந்த உணர்வுகள் சிலதை சின்னச் சின்னக் கவிதைகளாய் பிரசவித்திருக்கிறேன்.

ஒவ்வொன்றிலும் இனிய வேதனைகளை அனுபவித்திருக்கிறேன்.

இக் கவிதைக் குழந்தைகளை உங்களோடு பரிமாறுவதில் புளகாங்கிதமடைகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு என்னால் கல்லச்சில் கொண்டு வரப்பட்ட 40 கவிதைகள் தாங்கிய 'கோலங்கள் கோணங்கள்' தொகுதியிலிருந்து 25தும் (சில திருத்தங்களுடன்), புதிய 25துமாய் 50 கவிதைகளை இதில் தொகுத்துள்ளேன்.

இத் தொகுதிக்கு நான் ஆசிரியராய் கடமையாற்றும் 'வெளிமடை'த் தொகுதியைச் சேர்ந்த 'குருத்தலாவை'யும் முக்கிய காரணம்.

'குருத்தலாவை' ஓர் அழகான, அமைதியான ஊர் கவிதையில் அம்சம், அழகு என்பன தேவையென்றால் எனது

கவிதைகளில் இவை இருக்கின்றனவா என்று நீங்களே
கூறவேண்டும்.

இது ஓர் அற்புதமான கவிதைத் தொகுதி இல்லையாலும்
அற்பமான தொகுதியுமில்லை என நம்புகிறேன்.

சுய நலத்தோடுதான் கேட்கிறேன்.

குறைகளைச் சொல்லுங்கள்.

கவிதை எழுத ஆசைப்படுகிறேன்.

அன்பன் —

அறநிலா

12 - 05 - 1987

Rahmathullah Stores,
Main Street,
Maruthamunai,
Kalmunai.

கவிதைக் குழந்தைகள்

காற்று
அதிகாரம்
திறமை
பெயர்ச்சி
தோற்றம்
எழுத்து
ஏன்?
அறியாமை
?

பக்கங்கள்
கலைஞன்
முக்காடு
தண்டனைகளா?
இணைப்பு
உடைவுகள்
முயற்சி
பொம்மைகள்
வீதி
உதயங்கள்
அழகு
அறிகுறி
ஊமைகள்
பெறுகை
இழப்பு
மெளனங்கள்

வரவேற்பு
அமைப்பு
ஆசை
சலுகை
போர்வை
இரட்டிப்பு
மனம்
உயரம்
ஒற்றுமை
புதுசுகள்
விளைவு
மீட்சி
 $1 - 1 = 0$
வேண்டியோர்
காரணம்
சமர்
பூச்சியம்
பருவங்கள்
தியாகம்
பழையது
சுதந்திரம்
மூலம்
நிரந்தரங்கள்
பொது
சுரண்டல்

காற்று

மௌனமாய் நின்ற
மரங்கள் பேசுகின்றன.
மௌனம் கலைத்துக்
கதைக்க வைத்த
தோழன் யார் ?

அதிகாரம்

சூரியன் வழங்கும்
பிச்சையை வாங்கிச்
சந்திரன் விளங்கும்.
சந்திர ஒளியில் —
பாலாய்க் குளிர்.
பிச்சை வழங்கும்
சூரிய ஒளியில் —
விஷமாய்ச் சூடு.
கனக்க இருப்பதால்
கர்வப் பிறப்பா ?

திறமை

இருளைத் துரத்தும்
நிலவை மறைக்க
மேகம் முயலும்.
நிலவின் நிலையில்
பொருமை கொண்டு
மறைக்க முயலும்
இருளைத் தொடர்ந்து
இருத்த நினைக்கும்
நினைவு பொய்த்து
விலகி நடக்கும்.
இருளைத் துரத்தி
நிலவு நிலவும்.

பெயர்ச்சி

கீழே-

சின்னச் சின்ன
நட்சத்திரங்களின்
சுற்றுக்கை.

மேலே-

பெரிய பெரிய
மின் மினிகளின்
முற்றுக்கை.

தோற்றம்

வெளிச்சமாய்த் தெரிந்த
ஊரைக் காணவில்லை
பனி கூடி
மூடிக் கொண்டது.
மீண்டும்-
பனி கூடி
ஓடி மறைய
ஊர் தெரியும்.
இப்படியாய்...
இருந்திருந்து —
பனி மூடி
ஊர் தொலையும்,
பனி ஓடி
ஊர் துலங்கும்.

எழுத்து

வண்டொன்று
பல பூவைக்
கலியாணம் செய்யும்.
பூவொன்றைப்
பல வண்டு
உறவாடிப் போகும்.
பூக்கள் எப்போதும்
மௌனமாய் இருந்து
மரணத்தில் சேரும்.

ஏன்?

ஒரு நாயின்
குரைப்பைக் கேட்டு
ஒன்பது நாய்கள்
குரைத்துக் காட்டும்.
குரைத்த நாய்களைச்
சந்தித்துக் கதைத்தால்
சிந்திக்கத் தொடங்கும்.
முதல் நாய் —
காரணமில்லாமலும்
குரைத்திருக்கலாம்.

அறியாமை

சேவல்கள் —
பேடுகளைத் துரத்தும்.
பின் மிதிக்கும்.
சேரும் சோடிகள் —
சேரத் தகாத
உறவு முறைகளில்
இருந்து(ம்) விடலாம்.
இந்தச் சங்கதிகள் —
சோடிகளுக்குத் தெரியாது.
சேவல்கள் —
பேடுகளைத் துரத்தும்.
பின் மிதிக்கும்.

?

காற்றே!

நீ -

தென்றலாய் வந்து
இனிமை தருகிறாய்.

நீதான் -

சூரவளியாய் வந்து
சுழன்றடிக்கிறாயா?

நீயேதான் -

புயலாய் வந்து
கடுமை செய்கிறாயா?

காற்றே!

தென்றலான உன்னால்
சூரவளியும் புயலும்
எப்படி முடிகிறது?

○

பக்கங்கள்

உதய தேவி

ரயில் வண்டி

ஊருக்குப் போகிறது.

கடந்து விட்ட

மொட்டை மரம்

சிந்தனைக்கு வருகிறது.

அது -

ஆடைகளகற்றிய

அம்மணமா?

ஆடைகளற்ற

அனாதையா?

கலைஞன்

விசித்திரமான
சித்திரக்காரனே!
நீ எங்கே?
நினது —
தூரிகை(கள்) எங்கே?
அழகு நிறங்களால்
அலங்காரம் தீட்டினாய்.
அழித்து அழித்து
ஆழம் கூட்டினாய்.
மாற்றி மாற்றித்
திறமை காட்டினாய்.
உள்ள மைகளை
ஊற்றிக் குழப்பி —
ரசனையைப் பறித்து
எங்கு போகின்றாய்?
நானே மாலையும் —
வானச் சுவரில்
வண்ணக் கலவைகளால் —
கோலங்கள் வரைய
நீ வருவாய்தானே ..?

முக்காடு

சிகரட் விபச்சாரியே!
வெட்கமின்றி
வெள்ளையோடு
உலவி வருகிறாயே!
உள்ளே உள்ள
ஊத்தை ஒழிக்க —
புனித நிறத்துப்
போர்வை மறைப்பா?
வேடம் போடும்
தந்திரம் உனக்குச்
சொன்னவர் யாரு?

தண்டனைகளா?

பந்துகள் செய்த
பாவங்களென்ன?
கால்களால்
கைகளால்
கருவிகளா - லென்று
எத்தனை வதைகள்!

இணைப்பு

வெற்றிலையின் விலை
வெகுவாகக் கூடியது.
இதனால் உம்மா -
வெற்றிலை போடுதலை
வெறுக்க முயற்சித்தாள்.
ஒன்றாய் உம்மாவால் -
பாக்கு சுண்ணாம்பு
புகையிலை என்பனவும்
வெறுக்கப்பட்டன.

உடைவுகள்

தகப்பனுக்கு —
பிள்ளையில் கோபம்.
வினாயாட்டு விமானம்
உடைந்து கிடக்கிறது.
தகப்பனின் சாதனையில்
பிள்ளைக்கு வேதனை.
விலையான மடத்தனம்
விழுந்து சிரிக்கிறது.
உயிரற்ற பொம்மை
ஏதோ கதைக்கிறது.
தொடரில் —
கணவனோடுதான்
அவளுக்குக் கோபம்.
குழந்தை நின்று
விம்மி அழுகிறது.
பாவம்—
அப்பாவிக்குழந்தை
தழும்புகளைத் தடவி
அழுது வடிக்கிறது.

முயற்சி

ஆசிரியர் கேட்டார் —
ஐந்தில் வளையாதது
ஐம்பதில் வளையுமா?
சற்று யோசித்த
மாணவன் சொன்னான் —
முயற்சி
திருவினையாக்கும்.
முடிவில் —
ஆசிரியர் யோசித்தார்.

பொம்மைகள்

அவர் நடையில்
புதுத் தெம்பு.
மகளுக்கு விளையாட
பொம்மை வாங்கிய
மனத் திருப்தி.
அழுதவள் —
பொம்மையோடு
சிரித்து நடக்கிறாள்.
அவர் நடையில்
புதுத் தெம்பு.
செலவின் சுமையும்
சே(ர)ர்ந்து நடக்கிறது.
அவர்கள் நடக்கிறார்கள்.
நானே —
மாப்பிள்ளை பொம்மை
வாங்க வேண்டும்.
காலம் துரத்த
அவர்கள் நடக்கிறார்கள்.

வீதி

கோயில் வாசல்களில்
ஜீவப் போராட்டங்கள்
சுவர்க்கம் போகிற
சுய நலத்தில்
காணிக்கைச் சத்தங்கள்.
இறைவன் —
பிச்சைக்காரனா?
இவர்கள் —
சுவர்க்க வீதி
தவறிப் போகிறார்கள்.
இவர்களால் —
மதங்களின் வியாபாரிகள்
வயிறு வளர்க்கிறார்கள்.

உதயங்கள்

கடலின் செய்திகளை
அலைகள் வந்து
கரைக்குச் சொல்லும்.
வானத்தில் மேகங்கள்
வடிவங்கள் மாற்றி
ஊர்வலம் செல்லும்.
தூரத்துத் தென்னைகள்
தோழமை காட்டிக்
கதைத்துக் கொள்ளும்.
அவள் எனக்குள்
அழகாய்ப் பல
எண்ணங்கள் விதைப்பாள்.
பொதுவில் கூற
நண்பர்கள் என்னை
நையாண்டி செய்வார்.

அழகு

பச்சிலைகளில் பாதி
மஞ்சளாய் மாறி —
என் காதலியின்
குடிசை முற்றக்
கொய்யா மரம்
அழகாய் நின்றது.
பச்சையும் மஞ்சளும்
பார்க்கத் தூண்டின.
மஞ்சளின் தோற்றம்
மரத்திற்கு நஞ்சே
என்பது நெஞ்சுள்
என்னவோ செய்தது.
நாளைய நாளில் —
நானும் அவளும்
கொய்யா நிழலில்
கதை பரிமாறல்
காணாது போகுமோ...?

அறிகுறி

என்னை நினைப்பதில்லை
என்று சொல்லி —
என் காதலியைக்
கடிந்து கொண்டேன்.
அவள் முகத்தில் —
கேள்விக் குறிகள்
கோலம் போட்டன.
எனக்குத் தும்முலத்தில்லை
என்று சொன்னதும் —
விழுந்து விழுந்து
சிரித்துக் கொண்டாள்.
அவள் முகத்தில்
கோலம் போட்டிருந்த —
கேள்விக் குறிகள்
கீழே விழுந்தன.

ஊமைகள்

கவிதைகளை எழுதிக்
கதைத்துப் பார்க்கிறேன்.
பேச மறுக்கின்றன.
நீதான் வேண்டுமாம்!
அடம் பிடிக்கின்ற
என் கவிதைகளுக்கு —
கதைப்பதற்கு எப்படிச்
சுற்றுக் கொடுக்கலாம்?

பெறுகை

உந்தன் —

நினைவுப் பூக்கள்

எந்தன் —

மனச் செடியில்

புதுசு புதுசாய்

பூத்துப் பூத்துக்

காயம் செய்யும்.

அதிலெல்லாம் —

தேனைத் தேடித்

தோற்றுப் போவேன்.

கள் சுரந்து

போதை ஏற்றும்.

○

இழப்பு

சறுக்கு மரமேறிச்

சறுக்கிச் சறுக்கிச்

சவுத்த ஒருவராய் —

என் மனம்.

கதவடியில்

காத்திருப்பாயென்று —

எத்தனை தரம்தான்

எத்தனித்தேன்.

சைக்கிள் டயர்களும்

சக்தி இழந்தன.

எந்தன் —

மனது மாதிரி.

○

மெளனங்கள்

பெண்ணே!

எமது மெளனங்கள்
என்ன பேசுகின்றன?

சந்திப்புக்களின்

சில பக்கங்கள் —

மெளனங்களால்

எழுதப்படுகின்றனவே.

இந்த —

மெளன மொழிக்கு

அர்த்தங்கள் புரிந்தால் —

ஆயிரமாயிரம்

கவிதைகள் பிறக்குமே.

வரவேற்பு

உனக்காய்

எழுதும் பொழுதுகளில் —

எனது பேனாவில்

சந்தோசச் சித்திரங்கள்.

அதனுடைய

எழுத்து மலர்கள் —

உன்னைச் சந்திக்க

உடுத்துகின்றனவே!

பின் பொழுதுகளில் —

சிந்தனை முத்திரை : னைச்

சேகரிக்கத் தொடங்கும்.

உனது பேனாவின்

எழுத்து மலர்கள் —

என்னைச் சந்திக்க

வரும் வரையில்!

அமைப்பு

என் மனம்—

முடங்கிக் கிடக்கும்.

உன் முடங்கலின்

சப்தம் கேட்டதும்

சோம்பல் முறித்தெழும்.

என் கண்கள்—

ஏங்கிக் காத்திருக்கும்.

உன் எழுத்துக்களின்

வரவை அறிந்ததும்

அவசரமாய் ஆயத்தமாகும்.

சுக விருந்தோ

சோக மருந்தோ—

கண்கள் வழியாய்

மனதுள் நுழையும்.

ஆசை

அன்பே!

கடிதமெழுதும்

காகிதங்களில்—

இடைவெளிகள்

விட்டு வைக்காதே!

இடைவெளிகளில்—

இன்னும் எதையாவது

எழுதிருக்கலாமென்று—

என்னுடைய மனது

ஏங்கிக் கொள்கிறது.

எனவே அன்பே!

இனிமேல்—

கடிதமெழுதும்

காகிதங்களில்—

இடைவெளிகள்

விட்டு வைக்காதே!

சலுகை

வாடிக்கையானவளே!

உன்—

நினைவு வைப்புக்களை

என்—

மன வங்கி

சனி ஞாயிறு

ஏனைய விடுமுறைகளிலும்

ஏற்றுக் கொள்ளும்

மாற்றிக் கொடுக்கும்.

போர்வை

உன்னுடைய—

அழகிய நினைவுகளால்

என்னுடைய—

மனதைப் போர்த்தி

உறங்கப் போகிறேன்.

கனவாய் வந்து—

எழுப்பிக்

குழப்பி விடாதே!

சரி செய்வது

சிரமமான காரியம்.

இரட்டிப்பு

என் இரவுகளில்—

இரண்டு கண்கள்
தூங்க அழைக்கும்.

இரண்டு கண்கள்
தூங்க மறுக்கும்.

இறுதியில்—

நான்கு கண்களும்
போராடிக் களைக்கும்.

அழைப்பவை—

என் முகத்திலிருப்பவை.

மறுப்பவை—

என் அகத்திலிருப்பவை.

காதலியே!

நீ—

என் பாதையில்

குறுக்கிட்ட பின்னால்—

இப்படித்தான் எல்லாம்

இரட்டித்துப் போயின.

மனம்

உயர்ந்த மலைகள்...

பசுமை மரங்கள்...

சித்திர வானம்...

என் கண்களின்

எல்லைக் கோடுகளுக்குள்

என் மனம் —

உயர்ந்த மலைகளில்...

பசுமை மரங்களில்...

சித்திர வானத்தில் —

உயர்மாய்...

பசுமையாய் —

சித்திரமாய்...

உயரம்

ஏறித் திரும்பிப்
பார்வை எறிந்து—
ஏறித் திரும்பிப்
பார்வை எறிந்து—
கண்கள் மயங்க
ஏறிப் போவோம்.
ஏற ஏற
எல்லை விரியும்.
மலைகள் மரங்கள்
வானம் - எல்லாம்
பாலுமகேந்திராவை
அழைக்கச் சொல்லும்
மனதில் ரம்மியம்
மாறி மாறி
ஆடை உடுத்தும்.
நேர இறப்பால்
இறங்கி வருவோம்.
இறங்க இறங்க
எல்லை சுருங்கும்.

ஒற்றுமை

பச்சை மரங்கள்
பிறப்பித்துச் சொரியும்—
மஞ்சள் மலர்கள்
மனதை அள்ளும்.
வீதி ஓரங்கள்
வசீகரம் கொள்ளும்.
பாலம் கடந்தும்
பயணம் நடையில்.
சில மலர்கள்—
தனித்துத் தனித்து
அழகு தருகின்றன.
கறுப்பில் மஞ்சள்கள்
பொருத்தம் பெறுகின்றன.
ஒன்றாய்ப் பார்த்து
ஒவ்வொன்றாய்ப் பார்ப்

பதிள் -

நிறைவு குறைவதாய்
மனது சொல்கிறது.
நடைதொடர்கிறது.

புதுசுகள்

சென்ற விடுமுறையில்—
விதைகள் தடிகள்
சிறு கன்றுகளாய்
எடுத்து வந்தவை.
பருவமடைந்து
பூக் குழந்தைகளுடன்
எடுப்பைத் தந்தன.
வாசலில் காத்து—
வருவோர்க்கெல்லாம்
வரவேற்புப் பாடுகின்றன.
கிணற்றை வளைக்கும்
வாழை மரங்களும்—
மறைந்து தோன்றி
மாற்றம் சொல்கின்றன.
எனது பார்வை—
இன்னும் நீள
இன்னும்... இன்னும்...

விளைவு

முற்றத்து மல்லிகை
மணக்காடுதன்பதால்—
எங்கள் முற்றத்தில்
மல்லிகை நடவில்லை.
மல்லிகை மலரின்
மணம் வேண்டி—
பக்கத்து வீட்டிற்குப்
போய்ப் பார்த்தேன்.
முற்றத்து மல்லிகை
மணக்காடுதன்று—
அவர்கள் முற்றத்திலும்
மல்லிகை நடவில்லையாம்.

முன்னொலிருந்த தலை
 எனக்கு மறைத்தது.
 மனதிற்குள் ஏசி—
 வலமும் இடமும்
 முகத்தை அசைத்தேன்.
 பின்னொலிருந்து—
 ஒரு கை
 என்னை மறித்தது.
 அப்போதுதான்—
 படம் பார்க்கக்
 காசு கொடுத்தோர்
 பின்னொலுமிருப்பதை—
 நினைவு சொல்லித்
 தலையில் அடித்தது.

$$1 - 1 = 0$$

வீதி ஏற்றம் —
 சைக்கிள் வேகத்தைக்
 குறைக்கச் சொன்னது.
 மனம்
 வீதியை நொந்தது
 திரும்புகையில்—
 இன்னொரு மனம்
 வீதியை நொந்த
 மனதை நொந்தது.

வேண்டியோர்

வெயில் எறிக்கையில்
மழை பெய்ய
ஏங்கிக் கொள்கிறோம்.
மழை பொழிகையில்
வெயில் விழ
அங்கலாய்க்கிறோம்.
சில வேளை—
வெயிலும் மழையும்
கூட்டணி சேர்ந்து
ஊர்வலம் வருகையில்
குழம்பிப் போகிறோம்.

காரணம்

நாங்கள்—
பூக்களோடு நின்று
புகைப் படமெடுக்க
விருப்பம் கொள்கிறோம்.
ஏனென்றால்—
எங்களை விடப்
பூக்கள் அழகானவை.

சீமர்

எங்களால்—

கடிக்கிற மூட்டையைத்

தேடிப் பிடிக்க

முடியவில்லை.

நாங்கள்—

இருக்கிற மூட்டைகளைச்

சாகடிக்கிறோம்.

பூச்சியம்

காற்சட்டைப் பைகள்

கைகளைக் கேட்டன.

கொடுத்த கைகளே

வெளியே வந்தன.

பைகளுக்குள்—

காற்றுகளே கிடந்து

மூச்சுத் திணறுவது

எண்ணத்தில் மோதியது.

பருவங்கள்

அன்று
ஊதி விளையாடும்
பலான் உடைந்தால்
அழுது நிற்பேன்.
இன்று—
ஊதி உள்ள
பலானை உடைத்துச்
சிரித்துக் கொள்வேன்.

○

தியாகம்

கால்கள் இரண்டும்
சந்தைக்கு நடக்கும்.
சிந்தனை ஒன்று
இறைச்சியில் இருக்கும்.
ஒழுங்கற்ற இறைச்சியின்
கொள்வனவு நிகழ்ந்தால்—
மாட்டுக்கும் சேர்த்து
ஏச்சு விழும்.
உயிரைப் போக்கி
உணவு தரும்
மாடு(ம்) பாவம்.
உம்மாவின் வாயால்—
நானும் மாடாக
செத்த மாடும்
வாங்கிக் கட்டும்.

○

பழையது

கருவாடு கூட்டக்
கடற்கரை போன
நிகழ்வின் மீட்சி.
ரூபாய் ஒன்றால்
வயிறுகள் ஆறு—
சந்தோசித்த சங்கதி
இன்னும் இனிக்கிறது.
அந்தக் கூட்டாளிகள்
இந்தப் பொழுதில்—
எங்கோ... எங்கோ...?
இது —
பல ஆண்டுகள்
முந்தி நடந்த
பழைய கதை.

சுதந்திரம்

இரவுப் பொழுதின்
ஒரு மணிக்கெல்லாம்
கூட்டாளிகளோடு
சுற்றித் திரிந்த
நினைவுகள் தோன்றுது.
படம் பார்த்து
கும்மாளமடித்து
ஊரின் மெளனம்
கலைத்து உலாத்திய
நிகழ்வுகள் தெரியுது.
இன்று—
இவை எல்லாம்
வெறும் நினைவுகளே.
பொழுதின் உறக்கத்தோடு
ஊரும் உறங்கும்.
பகல் பொழுதின்
ஒரு மணியும்
பதட்டமாய்க் கழியும்.

கட்டினின் மூலையில்
 எறும்புகள் கொஞ்சம்
 இடம் பிடித்திருந்தன.
 இறந்து கிடந்த
 சிறிய வண்டை
 இறக்கி விட்டேன்.
 தெருவுக்குச் சென்று
 அந்தி வானத்தில்
 நின்று திரும்பினேன்.
 சொல்லிக் கொள்ளாது
 எறும்புகள் தாங்களாய்
 இறங்கி இருந்தன.

நிரந்தரங்கள்

நிறுத்தப்பட்டிருந்த
 லொறியின் நிழலில்—
 சுகம் கிடைத்தது.
 லொறி புறப்பட—
 வேறு நிழலை
 நாடி நின்றோம்.
 லொறியின் நிழல்—
 லொறியோடு போனது.
 எங்களின் நிழல்கள்—
 எங்களோடு வந்தன.
 கட்டிடத்தின் நிழல்—
 கட்டிடத்தோடு நின்றது.

யொது

சுவர் ஆணியில்
ஓர் அழகி
தொங்கிச் சிரித்தாள்.
ஒரு நண்பன்—
அவளின் சிரிப்பைச்
சொந்தம் செய்தான்.
அதனை மறுத்து—
இன்னொரு நண்பன்
உரிமை சொன்னான்.
எனது கண்களும்
சுவரில் ஏறின.
சிரித்துக் கொண்டே
நண்பர்களைக் கண்டேன்.
சிரிப்புக் கூடி—
கூடிக் களித்தது.

சுரண்டல்

யாரேன பெண்ணே!

உன்—

அழகிய சிரிப்பை

விட்டு விடுதல்

முடியாது சிரித்தேன்.

பின்—

யாருக்கோ என்பது

தெரிந்து கொண்டு

வெட்கிச் சிரித்தேன்.

என்—

முந்திக் கொண்ட

முந்திரிக் கொட்டை

வேலை புரிந்தேன்.

என்றாலும் பெண்ணே!

வெட்கிச் சிரித்தது—

இன்னும் எனது

இதயப் பெட்டிக்குள்.

நன்றிப் பூக்கள்

கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களின் முன்னுரை வரிகள், ஓவியர் சீ. ருத்ரா அவர்களின் அட்டை அமைப்பு என்பன பெற்று இப்புத்தகம் பெறுமதி சுமப்பதில் சந்தோசம்.

நயீம் ஷரிபுத்தீன்
மருதூர் பாரி
வவீகரன்
முஸத்தீக் ஜே. முகம்மத்
குருத்தலாவை சுதா

சரம் வட்ட நண்பர்கள்:
சத்தார் எம். பிர்தௌஸ்
றகுமான் ஏ. ஜப்பார்
மு. இ. அ. ஜப்பார்

ஊக்கமளித்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வானொலி
மருதமுனே பட்டதாரி மணவர்கள் சங்கம் (1986)

விடுபட்டோர்
விடுபட்டவை

✽ அறநிலாவின் கவிதைகளில் இருண்மை வகை கிடையாது. கற்பனாவாத அதி மனோரதிய சோடனை வகையும் இல்லை. அவை தனிர்ந்த விகடத் துணுக்குகள், படிம வரைவுகள், வசனச் சொரியல்கள், முரண் நிலைக்கூற்றுக்கள் ஆகிய எல்லாம், ஒன்றிரண்டும், சிலவும் பலவுமாகக் காணக்கிடக்கின்றன.

✽ திருக்கழம், பொருட் செறிவும் உள்ள படிமக் கவிதை க்கு இளந்தளிர்ரான அறநிலாவிடம் காரணபதற்கில்லை எனினும் படிமக் குவிப்பொன்று. ஒரு கவிதைக்கும் போதும் என்பதை உள்வாங்கியிருக்கிறார்.

✽ புதுக் கவிதையின் முரண் நிலைக் கருத்தேற்றங்கள் அறநிலாவின் ஒரு முக்கிய கவிதையாக்க முறையாக இருக்கிறது. அல்லது இருந்திருக்கிறது.

✽ அறநிலா தமது கவிதைகள் ஒவ்வொன்றையும் குறித்த ஒரு ஒழுங்கு முறையில் செய்பனிட பெரிதும் முயன்றுள்ளார் என்பது வெளிப்படை. புதுக் கவிதை எழுதுபவர்களின் இந்த முயற்சி ஒன்றே புதுக் கவிதையின் முதுசமாகவும் முன்னேற்றப் படிக்களமாகவும் அமையக் கூடியன.

✽ ஒரு கவிஞரின் அரங்கேற்றம் உங்களுக்கு சந்தோஷத்தைத் தரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

- கவிஞர்: சண்முகம் சிவலிங்கம் -

அஸ்ஸ பிறிண்டிங் கல்முனை.